

Lovforslag nr. L 81. Fremsat den 29. april 1998 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af selskabsskatteloven og realrenteafgiftsloven

(Forsikringssselskabers fradrag)

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovekendtgørelse nr. 814 af 26. oktober 1997, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1106 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »indkomst«: »efter reglerne i stk. 11-13«.

2. I § 13 indsættes som *stk. 11-13*:

»*Stk. 11.* Udbytter og aktie- og ejendomsavancer, som ikke skal medregnes til et forsikrings-selskabs eller til et dermed sambeskattet datterselskabs skattepligtige indkomst, og derefter udbytter omfattet af § 17, stk. 2, eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, anses i størst muligt omfang for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til de i stk. 2, 1. pkt., nævnte hensættelser og til realrenteafgift, før disse beløb fragår i den skattepligtige indkomst. Udbytter og avancer vedrørende aktier i de af sambeskatningen omfattede datterselskaber medregnes ikke ved forsikringssselskabets, moderselskabets, opgørelse af de i 1. pkt. nævnte udbytter og avancer. For det indkomstår, hvori aktier eller fast ejendom sælges, reduceres summen af udbytter og avancer som opgjort efter 1. og 2. pkt. med den skattepligtige fortjeneste ved salget. Hvis et forsikringssselskab er sambeskattet med et eller flere andre forsikringssselskaber, foretages en samlet opgørelse af skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer m.m. efter reglerne i 1.-3.

pkt., og beløbet fordeles mellem forsikrings-selskaberne i forhold til summen af det enkelte forsikrings-selskabs egne skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer.

Stk. 12. Hvis summen af udbytter og avancer som opgjort efter stk. 11 er negativ, fragår beløbet ved opgørelsen af de pågældende udbytter og avancer for efterfølgende indkomstår. Overstiger summen udbetalinger, hensættelser og realrenteafgift som nævnt i stk. 11, 1. pkt., medregnes det overskydende beløb i efterfølgende indkomstår.

Stk. 13. Aktie- og ejendomsavancer, som medgår til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser efter stk. 2, 1. pkt., og til realrenteafgift, og de i stk. 11 nævnte avancer opgøres som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Ved køb og salg i løbet af indkomståret indgår henholdsvis anskaffelsessum og afståelsessum ved opgørelsen af aktie- og ejendomsavancer som nævnt i 1. pkt.«.

3. Efter § 13 C indsættes:

»§ 13 D. Et livsforsikringssselskab kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst vælge at fradrage den del af indkomstårets stigning i basiskapitalen, som er tilvejebragt gennem forsikringsdriften, i det omfang stigningen kan indeholdes i det beløb, hvormed selskabets solvensmargin forøges fra og med 1. januar 1998, fratrukket saldoen på fradragskontoen efter stk. 2. Fradraget kan ikke overstige indkomstårets skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Hvis livsforsikrings-selskabet vælger at fradrage stigningen i solvensmargenen, skal der føres en fradragskonto, hvis saldo repræsenterer den del af livsforsikrings-selskabets basiskapital, der er givet fradrag for efter stk. 1.

Stk. 3. Hvis der sker reduktion af basiskapitalen eller solvensmargenen, skal saldoen på fradragskontoen nedsættes med et tilsvarende beløb. I de tilfælde, hvor både basiskapitalen og solvensmargenen reduceres, nedsættes saldoen på fradragskontoen med det største af de to beløb. Saldoen på fradragskontoen sættes til nul, hvis nedsættelsesbeløbet overstiger saldoen på fradragskontoen.

Stk. 4. Et beløb svarende til det beløb, hvorved saldoen på fradragskontoen nedsættes efter reglerne i stk. 3, skal tillægges ved opgørelsen af livsforsikrings-selskabets skattepligtige indkomst i nedsættelsesåret.

Stk. 5. Saldoen på fradragskontoen forrentes med en helårlig rente, der svarer til afkastsatsen i virksomhedsskattelovens § 9. Renten føres på en selvstændig konto, som også forrentes med en helårlig rente, der svarer til afkastsatsen i virksomhedsskattelovens § 9. Den forholdsmæssige del af rentesaldoen, der svarer til nedsættelsens del af fradragssaldoen, fragår rentesaldoen og tillægges ved opgørelsen af livsforsikrings-selskabets skattepligtige indkomst i nedsættelsesåret som nævnt i stk. 4.«.

§ 2

I lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (realrenteafgiftsloven), jf. lovbeholdning nr. 726 af 4. september 1995, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 440 af 10. juni 1997, foretages følgende ændring:

1. § 6, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Afkastet som nævnt i § 3, stk. 3, opgøres efter selskabsskattelovgivningens regler, dog således at skattefrie udbytter og aktie- og ejendomsavancer, som efter selskabsskattelovens § 13, stk. 11-13, i afgiftsåret anses for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser og til afgift efter denne lov, ved beregningen efter 2. pkt. medregnes ved opgørelsen af det afgiftsfrie formueafkast.«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 1998. § 2 har virkning fra og med afgiftsåret 1998.

Stk. 2. Ved opgørelsen af aktie- og ejendomsavancer som nævnt i selskabsskattelovens § 13, stk. 13, 1. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, indgår aktier og fast ejendom, som ejes ved begyndelsen af indkomståret 1998, med handelsværdien på dette tidspunkt.

Stk. 3. Ved opgørelsen af fortjenesten som nævnt i selskabsskattelovens § 13, stk. 11, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, medregnes alene den del af den skattepligtige fortjeneste, der overstiger aktiens eller ejendommens værdi pr. 1. januar 1998.

Stk. 4. Ubenyttede underskud, der før indkomståret 1998 er opstået i forsikrings-selskaber omfattet af den hidtil gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 13, stk. 2, kan ikke fradrages i overskud hos selskaber, der er sambeskattet med det pågældende forsikrings-selskab.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med loven

De gældende regler om indkomstopgørelsen for forsikringselskaber medfører den uhenigtsmæssighed, at forsikringselskaber fuldt ud kan fradrage udbetalinger og hensættelser til dækning af forpligtelserne over for de forsikrede og fradrage betaling af realrenteafgift, mens den indkomst, der medgår hertil, kun beskattes delvis.

Indkomstopgørelsen for forsikringselskaber fører derfor til, at disse som oftest vil have et skatteteknisk underskud. Dette underskud kan anvendes til at nedbringe selskabsbeskatningen i andre selskaber, som forsikringselskabet er sambeskattet med.

På denne baggrund foreslås det at begrænse forsikringselskabers fradrag for udbetalinger og hensættelser til de forsikrede og fradrag for realrenteafgift. Endvidere foreslås, at et ubenyttet underskud, der er opstået i et forsikringselskab før indkomståret 1998, ikke kan fradrages i overskuddet hos andre selskaber, der er sambeskattet med det pågældende forsikringselskab. Formålet med forslagene er ud over at rette op på den uhenigtsmæssige indkomstopgørelse at skabe mere lige konkurrencemæssige forhold i den finansielle sektor, idet der ikke er en tilsvarende uhenigtsmæssig indkomstopgørelse for pengeinstitutter og pensionskasser m.v.

Herudover foreslås et valgfrit skattemæssigt fradrag for midler, der er medgået til opfyldelse af forsikringslovgivningens solvenskrav. Formålet hermed er at sikre, at stigninger i den lovpligtige solvensmargen ikke udløser selskabsbeskatning i livsforsikringselskaber - herunder de selskaber, som er blevet oprettet i forbindelse med opbygningen af arbejdsmarkedspensionerne.

Økonomiministeren vil endvidere overveje, om der i tilsynslovgivningen skal fastsættes regler for behandlingen af skattemæssige underskud, der overføres mellem forsikringselskaber inden for en finansiel koncern.

2. Forsikringselskabernes indkomstopgørelse

Udbytter, som forsikringselskaber og andre selskaber modtager fra deres danske datterselskaber, er skattefri. Udbytter fra udenlandske datterselskaber er også skattefri, hvis den udenlandske indkomst, der ligger til grund for udbyttet, er beskattet efter regler, der ikke afviger væsentligt fra de danske. Det er imidlertid alene forsikringselskaber, som har adgang til skattemæssige fradrag, som kan svare til hele det skattefri udbytte.

Forsikringselskabers og andre selskabers udbytte fra deres porteføljeaktier er delvis skattefri, idet udbyttet kun indgår i den skattepligtige indkomst med 66 pct. I grundlaget for beregning af forsikringselskabers udbetalinger og hensættelser til de forsikrede og betalinger af realrenteafgift kan udbyttet imidlertid indgå med 100 pct.

Ejendomsavancer giver et ejertidsafhængigt nedslag på op til 30 pct. af avancen. Forsikringselskabet har imidlertid fuldt fradrag, når avancen hensættes eller udbetales til de forsikrede eller medgår til betaling af realrenteafgift.

Aktieavancer er skattefri efter en ejertid på tre år. Årets værdistigning på selskabets aktiebeholdning indgår således ikke i den skattepligtige indkomst. Det gælder, hvadenten der er tale om porteføljeaktier eller aktier i datterselskaber. I forsikringselskaber kan årets værdistigning imidlertid anvendes til fuldt fradragsberettigede udbetalinger eller hensættelser til de forsikrede eller til betaling af realrenteafgift og giver dermed adgang til fradrag, der svarer til hele værdistigningen.

Efter de gældende regler kan fradragene således af flere grunde overstige den skattepligtige del af den indkomst, som medgår til udbetalingen, hensættelsen eller betalingen af realrenteafgift. Når der sker udbetaling eller hensættelse til de forsikrede, og når der betales realrenteafgift, medfører det med andre ord med de gældende fradragsregler en form for dobbelt skattefrihed for indkomster, der efter art allerede er skattefri for forsikringselskabet.

3. Skattetekniske underskud

De gunstige regler om, at forsikringsselskaber også kan fradrage udbetalinger, hensættelser og betaling af realrenteafgift, som foretages af ikke beskattede indkomster, medfører, at forsikringsselskaber som oftest vil have et systematisk underskud.

Hensigten med fradragsreglerne for forsikringsselskaber er, at den indtjening, der tilgår de forsikrede, ikke skal pålægges selskabsskat.

I livsforsikringsselskaber undergives den del af afkastet, der udbetales eller hensættes til de forsikrede, ikke selskabsskat, men i stedet realrenteafgift, der kan fradrages som en driftsomkostning.

Hensigten med selskabsskattefritagelsen for forsikringsselskabers hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og for betaling af realrenteafgift opfyldes kun, hvis årets fradrag herfor går ud mod den indkomst, som fradragerne foretages på grundlag af. Netovirkningen af fradrag og indkomst, der ligger til grund herfor, bør altså være 0.

Hvis fradragerne overstiger den skattepligtige indkomst, er netovirkningen ikke 0. I stedet fremkommer et skatteteknisk underskud.

Forsikringsselskabernes systematiske, skattetekniske underskud kan anvendes til via sambeskatning at nedbringe selskabsskatten hos et moderselskab eller hos andre selskaber, som det pågældende forsikringsselskab er sambeskattet med.

4. Konkurrenceforvridningen

Efter selskabsskatteoven er pensionskasser m.v. helt fritaget for selskabsskat. Det skyldes, at midlerne tilhører de forsikrede. Der er ingen aktionærer, og der er derfor ikke behov for regler om, at pensionskasser er skattepligtige og har fradrag for udbetalinger og hensættelser.

I pengeinstitutterne er midler til pensionsopsparring i puljer skilt ud fra resten af virksomheden. De pågældende puljer er skattefrie og kan derfor opfattes som pensionskasser inde i pengeinstitutterne. For pengeinstitutternes kontantkonti gælder, at pengeinstitutterne er fuldt næringsbeskattede af deres finansielle indtægter og dermed fuldt beskattet af finansieringsgrundlaget for de renter, der med fradragsvirkning for pengeinstituttet tilskrives kontantkontoen.

Efter selskabsskatteoven beskattes forsikringsselskaber efter skattelovgivningens almindelige regler. Det indebærer, at der er fradragsret for beløb, der tilgår de forsikrede. Efter selskabsskatteovens § 13, stk. 2, er der fradragsret allerede, når indtjeningen hensættes til de forsikrede. Det sikrer, at afkastet af blandt

andet pensionsopsparring, som før eller siden udbetales til pensionsopsparerne, friholdes for skat. Selskabsskatten kommer på denne måde alene til at hvile på den del af afkastet af forsikringsvirksomheden, der går til aktionærerne.

Skattelovgivningen fører således umiddelbart til, at forsikringsselskabers hensættelser og udbetalinger til de forsikrede er skattefrie, ligesom det er tilfældet for pensionskasser m.v. og pensionsopsparring i pengeinstitutter. I livsforsikringsselskaber, pensionskasser m.v. og pensionsopsparring i pengeinstitutter betales til gengæld realrenteafgift.

Formålet med hensættelsesfradraget m.v. er som nævnt, at den indtjening, der tilgår de forsikrede, ikke skal pålægges selskabsskat. Via det systematiske underskud vil fradragerne imidlertid også komme aktionærerne til gode enten via en lempeligere beskatning af afkast af egenkapitalen eller via en overførsel af underskud til sambeskattede selskaber. Underskuddet kan endvidere give selskabet en konkurrencefordel, hvis skattefordelen for ejerne resulterer i højere afkast til de forsikrede.

Det er ikke i overensstemmelse med hensigten med fradragerne og forvrider konkurrenceforholdene mellem forsikringsselskaber, banker og pensionskasser og mellem forsikringsselskaberne indbyrdes.

5. Lovforslaget

Det foreslås at ændre reglerne om forsikringsselskabers indkomstopgørelse således, at fradragerne for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradraget for realrenteafgift i højere grad udligner den indkomst, der danner grundlag for udbetalingerne, hensættelserne og betalingen af realrenteafgift. Herved begrænses mulighederne for skattetekniske underskud, og fradragerne vil som tilsigtet alene komme de forsikrede til gode. For forsikringsselskabet vil dette kunne medføre en mere reel beskatning af egenkapitalen. Herudover vil det kunne få betydning for sambeskattede selskaber, der ikke længere vil kunne få overført de underskud, der ville hidrøre fra de særlige fradrag. Forsikringstagernes midler vil dog være undtaget fra selskabsbeskatning som hidtil.

Hovedprincippet i forslaget om at udligne fradrag og indkomst er, at selskabernes fradrag for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradrag for realrenteafgift reduceres med et beløb svarende til summen af skattefrie udbytter og skattefrie aktie- og ejendomsavancer. Virkningen af at reducere forsikringsselskabets fradrag efter dette princip er, at der herved ikke gives fradrag for udbetalinger, hensættelser og

betaling af realrenteafgift, som er foretaget på grundlag af ikke beskattede udbytter og ikke beskattede aktie- og ejendomsavancer. Der gives med andre ord ikke længere som med de gældende fradragsregler en form for dobbelt skattefrihed for indkomster, der efter art allerede er skattefri for forsikringselskabet.

For at begrænse andre selskabers mulighed for via sambeskatningsreglerne fortsat at drage nytte af ubenyttede *skattetekniske* underskud, der er opstået under de gunstige fradragsmuligheder for forsikringselskaberne, foreslås det også, at et ubenyttet underskud, der er opstået i et forsikringselskab før indkomståret 1998, ikke kan fradrages i overskud hos selskaber, der er sambeskattet med forsikringselskabet. Både sambeskattede og ikke sambeskattede forsikringselskaber vil imidlertid fortsat kunne fremføre deres egne underskud, også selv om de er opstået før indkomståret 1998.

For hverken forsikringselskaber eller andre selskaber foreslås der ændringer i de gældende regler om beskatning af avancer og udbytter. Lovforslaget ændrer heller ikke moder-/datterselskabsreglerne.

Med den foreslåede korrektion af forsikringselskabers fradrag fjernes en u hensigtsmæssighed i den skattemæssige indkomstopgørelse for forsikringselskaber. Da der ikke er tilsvarende forhold i indkomstopgørelsen for andre selskaber i den finansielle sektor, medfører forslaget mere lige konkurrencemæssige vilkår mellem opsparing i livsforsikringselskaber og opsparing i pensionskasser og pengeinstitutter.

For at sikre at opbygningen af den lovpligtige solvensmargen i livsforsikringselskaber ikke udløser selskabsbeskatning, foreslås et særligt fradrag, som disse selskaber frit kan vælge, om de vil anvende.

Det foreslås, at livsforsikringselskaberne skattemæssigt kan fradrage, hvad der svarer til væksten i det lovpligtige solvenskrav over året, forudsat at egenkapitalen (basiskapitalen) forøges med dette beløb. I det omfang midler, der skattefrit er henlagt til dækning af vækst i solvensmargenen, senere tilbageføres til den frie del af egenkapitalen eller hensættes eller udbetales til de forsikrede, skal der ske beskatning, herunder beskatning af rentefordelen ved den skattemæssige udskydelse. Hvis midlerne tilgår de forsikrede, bliver de igen skattefri via fradraget for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede. Ved fald i solvenskrav tilbageføres eventuelle henlæggelser. Forslaget har baggrund i, at pensionsmarkedet er i en opbygningsfase herunder arbejdsmarkedspensionerne. Det er fundet hensigtsmæssigt at give den foreslåede fradragsmulighed, så selskabsskatten ikke hæmmer muligheden

for at tilvejebringe et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til væksten. Dette svarer til, at også pensionskasser, som er skattefri, kan spare op til solvenskravet med ubeskattede midler. Almindelige principper tilsiger ikke et sådant fradrag. Derfor foreslås rentefordelen ved fradraget inddraget, når solvenskravet ikke længere er til stede, eller når kapitalen anvendes til andre formål.

Realrenteafgiftslovens § 6 foreslås tilrettet de foreslåede ændringer i selskabsskatteoven.

6. Provenumæssige konsekvenser

Formålet med lovforslaget er ikke at opnå en provenugevinst, men på sigt at undgå en udhuling af selskabsskatten på grund af udnyttelse af forsikringselskabernes asymmetriske indkomstopgørelse.

Forslagets provenuvirkning vil afhænge af forsikringselskabernes fremtidige aktieavancer m.v., som efter de hidtil gældende regler helt eller delvist ville være skattefri. Disse avancer vil efter forslaget reducere det skattemæssige fradrag for hensættelser m.v. og dermed forøge den skattepligtige indkomst. En opgørelse heraf forudsætter et nærmere kendskab dels til det fremtidige årlige afkast af aktiebeholdningen i selskaberne dels til, hvor stor en andel heraf der fremkommer som ubeskattede avancer eller delvist skattefri udbytter og endelig forsikringselskabernes hensættelsesomfang.

De stærkt stigende aktieporteføljer i forsikringselskaber og de voldsomme aktiekursstigninger i især 1996 og 1997 giver grundlag for meget betydelige skattetekniske underskud i forsikringselskaber, fordi helt eller delvis skattefri aktiegevinster giver mulighed for fuldt fradragsberettigede hensættelser til de forsikrede. Skønsmæssigt anslås underskud i størrelsesordenen 10 mia. kr. realiseret i 1996 og afhængig af aktiekursudviklingen beløb i mindst samme størrelsesorden i 1997. Kun en del heraf skønnes dog at være eller kunne blive udnyttet. Det vurderes, at udnyttelse af asymmetrien i de gældende regler har udhulet selskabsskatteprovenuet i 1996 i størrelsesordenen omkring 1 - 1½ mia. kr.

Med forslaget standses denne udhuling, hvilket målt i forhold til gældende regler indebærer en provenugevinst for 1998 i størrelsesordenen 1½ mia. kr. og på langt sigt op imod 2 mia. kr. i takt med, at forsikringselskaberne ved indgåelse af nye sambeskatningsforhold ville have kunnet udnytte gældende reglers asymmetri. Den kommunale andel heraf andrager henholdsvis ca. 200 mill. kr. og 275 mill. kr.

Gennemførelse af forslaget indebærer således på sigt, at provenuet af selskabsskatten kan fastholdes,

hvorved bemærkes, at den nævnte provenugevinst i hovedsagen viser sig ved, at forslaget forhindrer en udhuling af selskabsskatteprovenuet i den nævnte størrelsesorden.

Skønnet er i 1998-niveau og baseret på en beregningsmæssig forudsætning om et gennemsnitligt årligt afkast på ca. 8 pct. af aktieporteføljen. For så vidt forsikringsselskaberne har positive skattepligtige indkomster, gives der efter de gældende regler mulighed for et fradrag i realrenteafgiftsgrundlaget.

7. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har betydning for beskatningen af den del af forsikringsselskabernes indkomst, som ikke tilfalder de forsikrede, og for beskatningen af moderselskaber og andre selskaber, som indgår i koncern med og er sambeskattede med forsikringsselskaber. Forslaget skaber en mere lige konkurrence imellem forsikringsselskaber, banker og pensionskasser og mellem forsikringsselskaberne indbyrdes, jf. ovenfor.

8. Administrative konsekvenser for skattemyndighederne

Forslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for skattemyndighederne.

9. Administrative konsekvenser for virksomhederne

Forslaget har betydning for et lille antal meget store skatteydere og realrenteafgiftspligtige. De berørte virksomheder har adgang til en høj grad af ekspertise i tilrettelæggelsen af deres administration. Lovforslaget må forventes at indebære en vis administrativ belastning for forsikringsselskaberne, især i de første år.

10. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Forslaget skønnes ikke at have EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring af selskabsskattelovens § 13, stk. 2, som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter forsikringsselskabers fradrag for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradrag for realrenteafgift reduceres.

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan

forsikringsselskaber efter de gældende regler i selskabsskattelovens § 13, stk. 2, 1. pkt., fradrage beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne over for de forsikrede (præmiehensættelser, livsforsikringshensættelser, erstatningshensættelser, udjævningshensættelser og bonusudjævningshensættelser). Der kan dog efter § 13, stk. 2, 2. pkt., ikke foretages fradrag for beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne vedrørende opsparing i investeringsfonde.

Til nr. 2

Formålet med forslaget til affattelse af selskabsskattelovens § 13, stk. 11-13, er at reducere forsikringsselskabers fradrag for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradrag for realrenteafgift således, at der ikke gives fradrag for indkomster, som ikke beskattes. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger.

Til stk. 11

Efter det foreslåede 1. pkt. anses udbytter og aktie- og ejendomsavancer, som ikke skal medregnes til et forsikringsselskabs eller til et dermed sambeskattet datterselskabs skattepligtige indkomst, og derpå udbytter omfattet af selskabsskattelovens § 17, stk. 2, eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst i størst muligt omfang for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til de i § 13, stk. 2, 1. pkt., nævnte hensættelser og til realrenteafgift, før disse beløb fragår i den skattepligtige indkomst. En lignende bestemmelse om fradragsbeskæring findes i fondsbeskatningslovens § 6.

Det foreslåede 1. pkt. indebærer, at fradragene for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradrag for realrenteafgift først begrænses med et beløb svarende til summen af indtægter i form af skattefri udbytter og skattefri aktie- og ejendomsavancer hos forsikringsselskabet eller hos et eller flere datterselskaber, som indgår i sambeskatningsforhold med forsikringsselskabet. Derefter begrænses fradragene med et beløb svarende til eventuelle skattepligtige udbytter, som forsikringsselskabet eller et dermed sambeskattet datterselskab modtager fra udenlandske datterselskaber, hvis udbyttet er omfattet af lempelsesreglerne i selskabsskattelovens § 17, stk. 2, eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Hvis de således opgjorte skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer overstiger fradragene for udbetalinger og hensættelser til de forsikrede og fradraget for realrenteafgift opgjort før fradragsbegrænsningen, kan der ikke opnås fradrag for udbetalinger, hensættelser eller

F. t. l. vedr. selskabsskatteloven og realrenteafgiftsloven

realrenteafgift ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår.

Begrundelsen for også at inddrage de skattefri udbytter og avancer hos datterselskaber, som er sambeskattet med et forsikringsselskab, er, at forsikringsselskaber ellers ville kunne undgå den tilsigtede begrænsning af fradragene ved at placere aktier m.v. i sambeskattede datterselskaber, som ikke er forsikringsselskaber.

Baggrunden for de foreslåede regler er, at fradragene for udbetalinger og hensættelser til de forsikrede og fradraget for realrenteafgift - opgjort før begrænsningen af fradragene - anses for at fragå i forsikringsselskabets indkomst i følgende rækkefølge:

1. Den skattefri del af danske og udenlandske udbytter og aktie- og ejendomsavancer.
2. Skattepligtige udenlandske, lempelsesberettigede udbytter.
3. Øvrig skattepligtig indkomst.

Hensættelsesfradrag efter § 13, stk. 2, 1. pkt., udlignes i øvrigt ved den faktiske udbetaling for forhold omfattet af hensættelsen, således at der ikke opnås dobbeltfradrag. I denne udligning indgår det faktisk hensatte beløb, d.v.s. uden hensyn til den skattemæssige begrænsning med skattefri indkomster.

Efter det foreslåede 2. pkt. medregnes udbytter og avancer vedrørende datterselskabsaktier ikke ved forsikringsselskabets, moderselskabets, opgørelse af de skattefri udbytter og avancer, som reducerer forsikringsselskabets fradrag for udbetalinger og hensættelser til de forsikrede og fradrag for realrenteafgift efter reglerne i det foreslåede 1. pkt. Det er en betingelse herfor, at selskaberne er sambeskattet.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er for det første, at skattepligtig indtjening i et sambeskattet datterselskab efter gældende regler indgår i sambeskatningsindkomsten for den pågældende concern samtidig med, at indtjeningen i datterselskabet fratrukket dette selskabs del af concernens skat fremkommer som skattefri aktieindkomst hos forsikringsselskabet (moderselskabet). Uden den foreslåede bestemmelse ville sådan indtjening i datterselskabet, der efter gældende regler allerede indgår i sambeskatningsindkomsten, også indgå i den opgørelse af skattefri indtægter, som foreslås i 1. pkt.

For det andet skal den foreslåede bestemmelse ses på baggrund af, at skattefri indtjening i et sambeskattet datterselskab til forsikringsselskabet ville blive talt med to gange uden bestemmelsen, nemlig først ved opgørelsen af skattefri indtægter i datterselskabet og derpå som værdistigning på og udbytter af dattersels-

skabsaktierne ved opgørelsen af skattefri indtægter i moderselskabet.

Retten til at bortse fra avancer og udbytter fra sambeskattede datterselskaber er en parallel til udbyttefradraget i sambeskatningsreglerne.

Efter det foreslåede 3. pkt. reduceres summen af skattefri udbytter og avancer, som er opgjort efter reglerne om fradragsbeskæringen i 1. og 2. pkt., med den skattepligtige fortjeneste ved salg af aktier eller fast ejendom. Reduktionen sker for det indkomstår, hvori aktien eller ejendommen sælges.

Baggrunden for denne regel er de gældende regler om ejertidsafhængig beskættning af aktie- og ejendomsavancer. For eksempel er aktieavancer skattefri ved salg efter mindst tre års ejertid, og ejendomsavancer giver et ejertidsafhængigt nedslag på op til 30 pct. af avancen. Det vil sige, at disse avancer ved fradragsbeskæringen er medregnet som skattefri indtægter efter reglerne i 1. og 2. pkt., selv om avancerens skattemæssige status som enten beskattede eller skattefri indtægter først kendes på et senere tidspunkt. Efter den foreslåede regel korrigeres der herfor ved i salgsåret at modregne den skattepligtige fortjeneste ved salg af aktier eller fast ejendom i de indtægter, som ligger til grund for fradragsbeskæringen. Uden den foreslåede regel ville der være tale om en form for dobbeltbeskatning af de pågældende avancer. Ved reduktionen af indtægterne, der anvendes til fradragsbegrænsningen, medregnes alene den del af den skattepligtige fortjeneste, der overstiger aktiens eller ejendommens værdi pr. 1. januar 1998, jf. lovforslagets § 3, stk. 3.

I 4. pkt. foreslås, at der for forsikringsselskaber, som indgår i sambeskatningsforhold med hinanden, foretages en samlet opgørelse af de skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer m.m., der anvendes til fradragsbegrænsningen efter reglerne i 1.-3. pkt. Det således fremkomne beløb fordeles herefter mellem forsikringsselskaberne i forhold til summen af det enkelte forsikringsselskabs egne skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer. Formålet med denne regel er at undgå dobbeltbeskatning i en kæde af sambeskattede forsikringsselskaber.

Til stk. 12

I 1. pkt. foreslås, at en negativ sum af de skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer, som efter reglerne i stk. 11 anvendes til at reducere fradragene med, fragår ved opgørelsen af de pågældende indtægter for efterfølgende indkomstår. Dermed opnår forsikringsselskabet den fordel, at et sådant negativt be-

løb vil fragå ved opgørelsen af de pågældende udbytter og avancer i det efterfølgende år og således reducere fradragsbegrænsningen for dette år. Hvis summen af de tilsvarende udbytter og avancer for dette år inklusive det fremførte beløb også bliver negativ, fremføres det således fremkomne negative beløb tilsvarende til det derpå følgende år.

Summen af de skattefrie og lempelsesberettigede udbytter og avancer, som anvendes til reduktionen af fradragsene for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradraget for realrenteafgift, kan overstige de pågældende fradrag i et indkomstår opgjort før reduktion. På den baggrund foreslås i 2. pkt., at det overskydende beløb i så fald tillægges ved opgørelsen af de skattefrie og lempelsesberettigede udbytter og avancer i efterfølgende indkomstår. Dermed øges reduktionen af fradragsene for det efterfølgende år. Hvis summen af de tilsvarende udbytter og avancer for dette år inklusive det fremførte beløb fortsat overstiger fradragsene opgjort før reduktion, fremføres det således fremkomne overskydende beløb tilsvarende til det derpå følgende år.

Til stk. 13

Efter det foreslåede 1. pkt. opgøres skattefrie aktie- og ejendomsavancer, som indgår ved beregningen af fradragsbegrænsningen for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradraget for realrenteafgift, efter lagerprincippet som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse. Det foreslås endvidere, at aktie- og ejendomsavancer, som medgår til hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og til realrenteafgift, ligeledes ved nævnte beregning skal opgøres efter lagerprincippet. Dermed opnås der konsistens mellem på den ene side opgørelsen af de aktie- og ejendomsavancer, som medgår til hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og til realrenteafgift og på den anden side de skattefrie aktie- og ejendomsavancer, som indgår ved begrænsningen af de dertil svarende fradrag.

Skattefrie og lempelsesberettigede udbytter, som indgår ved begrænsningen af fradragsene for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradraget for realrenteafgift, skal opgøres efter gældende skatteregler i § 13, stk. 1, nr. 2, og stk. 3-5. Tilsvarende regler gælder ved opgørelsen af udbytter, som medgår til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser efter § 13, stk. 2, 1. pkt., og til realrenteafgift.

I 2. pkt. foreslås, at anskaffelssum og afståelsessum træder i stedet for værdien ved indkomstårets begyndelse henholdsvis værdien ved indkomstårets udløb,

når aktier eller fast ejendom købes henholdsvis sælges i løbet af et indkomstår.

Til nr. 3

Efter forslaget til selskabsskatteovens § 13 D indføres der nye regler om den skattemæssige behandling af livsforsikringsselskabers hensættelser til basiskapitalen som følge af stigninger i den lovpligtige solvensmargen. Baggrunden for forslaget er, at de foreslåede regler om at begrænse forsikringsselskabernes fradrag for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradrag for realrenteafgift vil kunne gøre det vanskeligere for livsforsikringsselskaber under opbygning at tilvejebringe en stigning i solvensmargenen, som krævet i henhold til kapitel 4 i lov om forsikringsvirksomhed.

For at gøre det lettere for livsforsikringsselskaber at spare op til solvensmargenen over driften kan selskaberne efter forslaget vælge at fradrage stigninger i basiskapitalen, når stigninger svarer til stigninger i den lovpligtige solvensmargen.

Fradraget er derfor ikke begrænset til påbudte forøgelse af solvensmargenen. Dette skyldes, at der ellers ville skabes et incitament til altid at have den mindst mulige kapital. Selskaber, hvis basiskapital overstiger deres lovpligtige solvensmargen, kan derfor få fradraget, når de faktisk forøger deres basiskapital.

I det omfang midler, der skattefrit er henlagt til dækning af stigningen i solvensmargenen, senere udloddes til aktionærerne eller hensættes eller udbetales til de forsikrede, skal der ske beskatning, herunder beskatning af rentefordelen ved den skattemæssige udskydelse.

I stk. 1 foreslås, at et livsforsikringsselskab ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan vælge at fradrage et beløb svarende til indkomstårets stigning i selskabets basiskapital, når stigningen kan indeholdes i stigningen i selskabets solvensmargen fra og med 1. januar 1998. Ved at knytte fradragsretten til stigningen i basiskapitalen - og ikke til stigningen i solvensmargenen - sikres, at fradraget, når selskabet har en højere solvensdækning end krævet, kan anvendes på det tidspunkt, hvor der sker en faktisk forøgelse af basiskapitalen. Fradragsretten er således ikke begrænset til det indkomstår, hvor solvensmargenen stiger. For selskaber, der ikke har en højere solvensdækning end krævet, og som derfor er forpligtet til at øge basiskapitalen, når solvensmargenen stiger, vil der være sammenfald mellem fradrag og indbetaling.

Frdraget gives kun for opbygning af basiskapital, der er tilvejebragt via livsforsikringssselskabets drift. Der gives således ikke frdrag for den del, som aktionærerne eventuelt indbetaler.

Frdraget kan ikke overstige årets skattepligtige indkomst, hvorved frdraget i sig selv ikke kan medføre et skattemæssigt underskud hos livsforsikrings-selskabet.

I *stk. 2* foreslås, at et livsforsikringssselskab, som vælger at anvende frdragsordningen, skal føre en frdragskonto, hvis saldo repræsenterer den del af livsforsikringssselskabets basiskapital, der er givet frdrag for. Dette foreslås af hensyn til »regnskabet« med bevægelser i de midler, som selskabet har henlagt under ordningen, jf. nedenfor.

I *stk. 3* foreslås det, at saldoen på frdragskontoen ved reduktion af den lovpligtige solvensmargen eller ved reduktion af basiskapitalen skal nedsættes med et tilsvarende beløb. I de tilfælde, hvor både solvensmargenen og basiskapitalen reduceres, lægges det største af de to beløb til grund for nedsættelsen af saldoen på frdragskontoen. Dermed sker der ikke dobbeltbeskatning af samme reduktion. Hvis reduktionen overstiger saldoen på frdragskontoen, sættes saldoen til nul. Der kan derfor ikke ske beskatning af mere, end der er givet frdrag for.

I *stk. 4* foreslås det, at et beløb svarende til det beløb, hvormed saldoen på frdragskontoen er nedsat efter reglerne i *stk. 3*, skal tillægges ved opgørelsen af livsforsikringssselskabets skattepligtige indkomst i nedsættelsesåret.

Efter det foreslåede *stk. 5* forrentes saldoen på frdragskontoen med en helårlig rente, der svarer til afkastsatsen i virksomhedsskatteovens § 9, jf. nedenfor. Rentetilskrivningen føres på en separat konto, der ligeledes forrentes med afkastsatsen i virksomhedsskatteovens § 9. En forholdsmæssig del af den således beregnede rente fragår rentesaldoen og tillægges ved opgørelsen af livsforsikringssselskabets skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor der sker nedsættelse af saldoen på frdragskontoen som følge af fald i den lovpligtige solvensmargen eller basiskapitalen, jf. *stk. 3*. Da rentefordelen ved den foreslåede frdragsordning således foreslås neutraliseret, har forslaget ingen EU-retlige aspekter.

Afkastsatsen efter virksomhedsskatteovens § 9 beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to deci-

maler for fast forrentede kroneobligationer i åbne serier, der noteres på Københavns Fondsbørs, bortset fra indeksregulerede obligationer. Satsen udgør den beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele antal procentpoint.

Til § 2

Realrenteafgiften er ikke en særlig afgift på livsforsikringsvirksomhed, men en afgift på pensionsopsparens renteafkast. For at sikre dette og for at undgå, at realrenteafgiften pålægges afkast af livsforsikrings-selskabernes egenkapital, som der skal svares selskabsskat af, gives der i realrenteafgiftslovens § 6 frdrag i afgiftsgrundlaget med en procentdel af livsforsikringssselskabernes selskabsskattepligtige indkomst. Denne procentdel beregnes som forholdet mellem på den ene side det realrenteafgiftspligtige formueafkast og på den anden side summen af det nævnte formueafkast og det realrenteafgiftsfrie afkast ganget med 100.

Ved den nævnte beregning følger opgørelsen af det afgiftsfrie afkast selskabsskatteovens regler. Det vil sige, at det afgiftsfrie afkast skal medregnes med det beløb, hvormed det indgår i den selskabsskattepligtige indkomst.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 6 tilpasses lovforslagets regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i livsforsikringssselskaber.

Ændringerne i lovforslagets § 1 vil indebære, at livsforsikringssselskabers skattefrie udbytter og skattefrie aktie- og ejendomsavancer vil kunne udligne eller begrænse selskabernes frdrag for hensættelser, for udbetalinger til de forsikrede og for betaling af realrenteafgift. De skattefrie indtægter vil således - selv om de ikke er skattepligtige - få indvirkning på opgørelsen af selskabernes skattepligtige indkomst. Dermed vil indtægterne også få indvirkning på nedslaget i realrenteafgiftsgrundlaget, jf. realrenteafgiftslovens § 6, idet grundlaget som nævnt ovenfor nedsættes med en procentdel af den skattepligtige indkomst.

Denne virkning må - for at give et retvisende billede - tillige indbygges i beregningen af den procentdel, hvormed selskabets skattepligtige indkomst nedsætter realrenteafgiftsgrundlaget. Som nævnt ovenfor beregnes denne procentdel med udgangspunkt i forholdet mellem på den ene side det realrenteafgiftspligtige formueafkast og på den anden side summen af det nævnte formueafkast og det realrenteafgiftsfrie afkast. Når de skattefrie indtægter får indvirkning på den skattepligtige indkomst, bør indtægterne tillige få indvirkning ved opgørelsen af den procentdel, hvormed den

skattepligtige indkomst nedsætter realrenteafgiftsgrundlaget.

Det foreslås således, at de i lovforslagets § 1 nævnte skattefrie udbytter og avancer, der anses for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser og til betaling af realrenteafgift, medregnes ved opgørelsen af det afgiftsfrie formueafkast ved beregningen efter realrenteafgiftslovens § 6, uanset at de ikke direkte indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende med virkning fra og med 1998.

Efter det foreslåede *stk. 2* er det handelsværdien, der udgør indgangsværdien i begyndelsen af indkomståret 1998 ved opgørelsen af de aktie- og ejendomsavancer, som medgår til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser efter selskabsskattelovens § 13, stk. 2, 1. pkt., og til realrenteafgift, samt ved opgørelsen af de skattefrie aktie- og ejendomsavancer, som indgår ved begrænsningen af fradragene for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradraget for realrenteafgift.

I *stk. 3* foreslås, at der ved opgørelsen af fortjenesten ved salg af aktier eller fast ejendom efter reglerne i selskabsskattelovens § 13, stk. 11, 3. pkt., om modregning af skattepligtig fortjeneste i de skattefrie indtægter, som anvendes til fradragsbegrænsningen, alene skal medregnes den del af den skattepligtige fortjeneste, der overstiger aktiens eller ejendommens værdi pr. 1. januar 1998. Baggrunden herfor er, at det kun er denne del af fortjenesten, der efter lagerprincippet har givet anledning til fradragsbegrænsning, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i *stk. 1*.

I *stk. 4* foreslås, at ubenyttede underskud, der før indkomståret 1998 er opstået i forsikringsselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 13, stk. 2, ikke kan fradrages i overskud hos selskaber, der er sambeskattet med det pågældende forsikringsselskab. Baggrunden for alene at afgrænse forslaget til underskud, der er opstået før indkomståret 1998, er, at forsikringsselskabernes mulighed for at oparbejde skattetekniske underskud efter lovforslagets øvrige bestemmelser ophører med virkning fra og med indkomståret 1998. Med den foreslåede regel ændres der i øvrigt ikke i et forsikringsselskabs adgang til at fradrage tidligere års ubenyttede underskud i egen skattepligtig indkomst, selv om underskuddet er opstået før indkomståret 1998.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 26. oktober 1997, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1106 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »indkomst«: »efter reglerne i stk. 11-13«.

2. I § 13 indsættes som *stk. 11-13*:

»*Stk. 11.* Udbytter og aktie- og ejendomsavancer, som ikke skal medregnes til et forsikrings-selskabs eller til et dermed sambeskattet datterselskabs skattepligtige indkomst, og derefter udbytter omfattet af § 17, stk. 2, eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, anses i størst muligt omfang for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til de i stk. 2, 1. pkt., nævnte hensættelser og til realrenteafgift, før disse beløb fragår i den skattepligtige indkomst. Udbytter og avancer vedrørende aktier i de af sambeskatningen omfattede datterselskaber medregnes ikke ved forsikringsselskabets, moderselskabets, opgørelse af de i 1. pkt. nævnte udbytter og avancer. For det indkomstår, hvori aktier eller fast ejendom sælges, reduceres summen af udbytter og avancer som opgjort efter 1. og 2. pkt. med den skattepligtige fortjeneste ved salget. Hvis et forsikringsselskab er sambeskattet med et eller flere andre forsikringsselskaber, foretages en samlet opgørelse af skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer m.m. efter reglerne i 1.-3. pkt., og beløbet fordeles mellem forsikringsselskaberne i forhold til summen af det enkelte forsikringsselskabs egne skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer.

Stk. 12. Hvis summen af udbytter og avancer

som opgjort efter stk. 11 er negativ, fragår beløbet ved opgørelsen af de pågældende udbytter og avancer for efterfølgende indkomstår. Overstiger summen udbetalinger, hensættelser og realrenteafgift som nævnt i stk. 11, 1. pkt., medregnes det overskydende beløb i efterfølgende indkomstår.

Stk. 13. Aktie- og ejendomsavancer, som medgår til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser efter stk. 2, 1. pkt., og til realrenteafgift, og de i stk. 11 nævnte avancer opgøres som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Ved køb og salg i løbet af indkomståret indgår henholdsvis anskaffelsessum og afståelsessum ved opgørelsen af aktie- og ejendomsavancer som nævnt i 1. pkt.«.

§ 13. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- 1) Overkurs, som et selskab opnår ved udstedelse af aktier eller ved udvidelse af sin aktiekapital.
- 2) Udbytte, som de i § 1, stk. 1, nr. 1-2 c, og 3 a-5 og 5 b, nævnte selskaber og foreninger m.v. modtager af aktier eller andele i selskaber omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, for så vidt disse er hjemmehørende her i landet. Dette gælder dog kun, hvis det udbyttemodtagende selskab, moderselskabet, ejer mindst 25 pct. af aktie- eller andelskapitalen i det udbyttegivende selskab, datterselskabet, i en sammenhængende periode på mindst et år, inden for hvilken periode udbytteudlodningstidspunktet skal ligge. Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter ikke udbytte vedrørende aktier som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 2 a.
- 3) Udbytte, som de i § 1, stk. 1, nr. 1, nævnte

selskaber modtager af aktier i andre sådanne selskaber, for så vidt disse er hjemmehørende her i landet, når det udbyttemodtagende selskab er børsnoteret og dets formål og faktiske virke udelukkende er at eje og administrere aktier i andre selskaber omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, samt når selskabet ifølge sine vedtægter er forpligtet til inden fristen for indgivelse af selvangivelse for det pågældende indkomstår at udlodde de i indkomståret indtjente udbytter.

- 4) Beløb, som et her i landet hjemmehørende selskab, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, oppebærer som udbytte af egne aktier eller andele.

Stk. 2. Forsikrings-selskaber kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne over for de forsikrede (præmiehensættelser, livsforsikringshensættelser, erstatningshensættelser, udjævningshensættelser og bonusudjævningshensættelser). Dog kan der ikke foretages fradrag for beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne vedrørende opsparing i investeringsfonde, jf. § 13 B, stk. 2.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1, nr. 2, 1. og 2. pkt., anvendes også på udbytte fra selskaber, der er hjemmehørende i udlandet, såfremt det udbytteudtagende selskab m.v., moderselskabet, godtgør, at udbyttet hidrører fra et eller flere selskaber, hvori den til grund for det modtagne udbytte liggende selskabsindkomst beskattes efter regler, der ikke i væsentlig grad afviger fra reglerne her i landet. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om betingelserne for, at dette krav kan anses for opfyldt. Hidrører en del af udbyttet til moderselskabet fra et selskab, hvor beskatningen ikke opfylder det nævnte krav, kan der ikke indrømmes skattefritagelse for denne del.

Stk. 4. Udbytte, der ikke er omfattet af stk. 1, og som modtages fra selskaber m.v., der er skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5 a, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med 66 pct. af udbyttebeløbet, når aktierne i det udbyttegivende selskab ikke er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3.

Stk. 5. Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse på udbytte, som modtages fra selskaber, der er hjemmehørende i udlandet, og som ikke er omfattet af stk. 3. Dette gælder dog kun, såfremt

det udbytteudtagende selskab godtgør, at udbyttet hidrører fra et eller flere selskaber, hvori den til grund for det modtagne udbytte liggende selskabsindkomst beskattes efter regler, der ikke i væsentlig grad afviger fra reglerne her i landet. Stk. 3, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6 - 10. - - -

3. - - -

§ 2

I lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (realrenteafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 4. september 1995, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 440 af 10. juni 1997, foretages følgende ændring:

1. § 6, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Afkastet som nævnt i § 3, stk. 3, opgøres efter selskabsskattelovgivningens regler, dog således at skattefrie udbytter og aktie- og ejendomsavancer, som efter selskabsskattelovens § 13, stk. 11-13, i afgiftsåret anses for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser og til afgift efter denne lov, ved beregningen efter 2. pkt. medregnes ved opgørelsen af det afgiftsfrie formueafkast.«

§ 6. For skattepligtige livsforsikrings-selskaber nedsættes afgiftsgrundlaget med en procentdel af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, der svarer til afgiftsåret. Denne procentdel udgør forholdet mellem på den ene side det afgiftspligtige formueafkast efter § 3, stk. 1, og §§ 3 a og 3 f og på den anden side summen af det nævnte formueafkast efter § 3, stk. 3, ganget med 100. Afkastet som nævnt i § 3, stk. 3, opgøres efter selskabsskattelovgivningens regler.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. I år, hvor afgiftssatsen efter § 10 overstiger 34 pct., kan den skattepligtige indkomst ved beregningen efter stk. 1 og 2 ikke indgå med et større beløb end gennemsnittet af de skattepligtige indkomster i de forudgående tre indkomstår.

Stk. 4. Skattepligtige livsforsikrings-selskaber, der som følge af reglerne i kursgevinstlovens § 28, jf. § 41, stk. 13, overgår til at anvende reglerne i § 4, stk. 3 og 4, eller reglerne i

kursgevinstlovens § 28, stk. 2, i stedet for realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab, kan ved opgørelsen efter stk. 3 for afgiftsåret 1998 til gennemsnittet af de skattepligtige indkomster i de forudgående tre ind-

komstår lægge et beløb svarende til forskellen mellem de berørte fordringers skattemæssige anskaffelsessum og deres regnskabsmæssige værdi ved begyndelsen af indkomståret 1998.

Skriftlig fremsættelse (29. april 1998)

Skatteministeren (Ole Stavad)

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteoven og realrenteafgiftsloven. (Forsikringsselskabers fradrag).

(Lovforslag nr. L 81).

Forsikringsselskaber kan fuldt ud fradrage hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og betaling af realrenteafgift, mens den indkomst, der medgår hertil, kun beskattes delvis. Formålet med fradragene er, at der ikke skal ske selskabsbeskatning af midler, som tilgår de forsikrede.

Virkingen af fradragsreglerne er imidlertid, at forsikringsselskaber også kan fradrage udbetalinger, hensættelser og betalinger af realrenteafgift, som foretages på grundlag af ubeskattede indkomster. Der gives med andre ord med de gældende fradragsregler en form for dobbelt skattefrihed for indkomster, der efter art allerede er skattefri.

Dette bevirker, at forsikringsselskaber som oftest har et skatteteknisk underskud. Sådanne underskud kan via sambeskatning – ud over at medføre, at forsikringsselskaberne selv bliver ubeskattede – anvendes til utilsigtet at nedbringe selskabsbeskatningen i selskaber, som driver anden form for virksomhed. De skattetekniske underskud giver livsforsikringsselskaberne en konkurrencefordel i forhold til pensionskasser og pengeinstitutordninger.

På den baggrund foreslås det at fjerne forsikringsselskabernes mulighed for at danne skattetekniske underskud ved at begrænse deres hensættelsesfradrag m.v. med virkning fra og med indkomståret 1998. Princippet er, at forsikringsselskabernes fradrag for hensættelser og udbetalinger til de forsikrede og fradrag for realrenteafgift reduceres med et beløb, som svarer til summen af selskabets skattefri udbytter og skattefri aktie- og ejendomsavancer.

Virkingen heraf er, at forsikringsselskaberne som udgangspunkt kun kan fradrage udbetalinger, hensættelser og betalinger af realrenteafgift i det omfang, de foretages på grundlag af beskattede indkomster. Der gives med andre ord ikke længere som med de gældende fradragsregler en form for dobbelt skattefrihed for indkomster, som efter art allerede er skattefri for forsikringsselskaberne. Efter lovforslaget ændres reglerne således at der »kun« gives skattefrihed for de pågældende indkomster én gang, hvorved det sikres, at de midler, der går til de forsikrede, fortsat er fritaget for selskabsskat.

Forsikringsselskabers ubenyttede skattetekniske underskud, som er opstået før indkomståret 1998, kan efter lovforslaget ikke fradrages i overskuddet hos selskaber, som forsikringsselskabet er sambeskattet med. Sådanne underskud vil kun forsikringsselskaberne selv kunne fremføre efter de almindelige regler herom.

Lovforslaget indeholder også en valgfri regel med det formål at sikre, at den del af egenkapitalen, der dækker den lovpligtige solvensmargin, ikke udløser selskabsbeskatning i livsforsikringsselskaberne, så længe pengene er bundet i forsikringsvirksomheden. Denne regel retter sig særligt imod selskaber, der er under opbygning – herunder de selskaber, som er blevet oprettet i forbindelse med opbygningen af arbejdsmarkedspensionerne. Reglen svarer til, at også pensionskasser, som er skattefri, kan spare op til solvenskravet med ubeskattede midler.

Lovforslaget sikrer konkurrencemæssig ligestilling imellem de forskellige udbydere af pensionsordninger.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.